

Dissabte va ser l'aniversari d'en Carles.
La mare va parar taula i el pare va anar a
comprar refrescos i pastissos.
Van venir a casa alguns amics de
l'escola, l'avi Tomàs, el cosí Salva i... la tia
Dolors!
El pare, a penes la va guipar, li va
preguntar a la mare:
-Com és que ha vingut aquesta
eixelebrada?

El pare diu això perquè la tia Dolors fa coses estranyes: parla amb els animals, sent les ones de la mar amb un caragol, compta les estrelles i, de vegades, seu dalt del terrat de casa seva i mira com passen els núvols.

–Està com una cabra! –assegura sovint el pare.

Però la mare diu que no, que la seva germana sempre ha tingut molta imaginació.

Els amics li van regalar una pilota, l'avi Tomàs un boli de tres colors, el cosí Salva una samarreta de bàsquet. I la tia Dolors... un pot de llauna que no tenia tapa ni res.

El pare mirà el pot i digué per un badall de la boca:

–Ni té seny ni sap què és.

I la tia, com si sentís ploure, agafà el pot i digué:

–Ah! I dins hi ha caramels.

